

ВИКОНАННЯ ПРАКТИЧНОГО ЗАВДАННЯ

м. Київ

28.02.2026р.

КОД КАНДИДАТА: 673241

ЗАВДАННЯ № 1

Відповідь на питання № 1

Ні, не відповідає, в разі виявлення порушення митним органом, останній може самостійно здійснити класифікацію.

Відповідно до частини другої статті 1 Митного кодексу України (далі — МК України) відносини, пов'язані зі справляння митних платежів, регулюються цим Кодексом, Податковим кодексом України та іншими законами України з питань оподаткування.

Згідно з частиною першою статті 246 МК України метою митного оформлення є забезпечення дотримання встановленого законодавством України порядку переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, а також забезпечення статистичного обліку ввезення на митну територію України, вивезення за її межі і транзиту через її територію товарів.

Відповідно до частин першої, другої статті 248 МК України митне оформлення розпочинається з моменту подання органу доходів і зборів декларантом або уповноваженою ним особою митної декларації або документа, який відповідно до законодавства її замінює, та документів, необхідних для митного оформлення, а в разі електронного декларування - з моменту отримання органом доходів і зборів від декларанта або уповноваженої ним особи електронної митної декларації або електронного документа, який відповідно до законодавства замінює митну декларацію. Засвідчення органом доходів і зборів прийняття товарів, транспортних засобів комерційного призначення та документів на них до митного оформлення здійснюється шляхом проставляння відбитків відповідних митних забезпечень (у тому числі за допомогою інформаційних технологій), інших відміток на митній декларації або документі, який відповідно до законодавства її замінює, а також на товаросупровідних та товарно-транспортних

КОД КАНДИДАТА: 673241

практичне завдання. 28.02.2026 / Сторінка 1 з 10

Підпис _____

документах у разі їх подання на паперовому носії.

Декларування здійснюється шляхом заявлення за встановленою формою (письмовою, усною, шляхом вчинення дій) точних відомостей про товари, мету їх переміщення через митний кордон України, а також відомостей, необхідних для здійснення їх митного контролю та митного оформлення. При застосуванні письмової форми декларування можуть використовуватися як електронні документи, так і документи на паперовому носі (частина перша статті 257 МК України).

Статтею 28 частини першої глави 1 розділу IV «Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею» Угоди про Асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, що набула чинності у повному обсязі з 1 вересня 2017 року визначено, що класифікація товарів у торгівлі між сторонами має бути такою, як викладено у відповідній товарній номенклатурі кожної Сторони, розробленої відповідно до Гармонізованої системи Міжнародної конвенції про Гармонізовану систему опису та кодування товарів 1983 року та подальших змін до неї.

Відповідно до Указу Президента України «Про приєднання України до Міжнародної конвенції про Гармонізовану систему опису та кодування товарів» від 17 травня 2002 року №466/2002 Україна приєдналась до вказаної системи.

Згідно з пунктом «а» статті 3 Міжнародної конвенції про Гармонізовану систему опису та кодування товарів від 14 червня 1983 року, що є частиною національного законодавства України, кожна Договірна Сторона Конвенції зобов'язується, за виключенням випадків застосування положень (а) даного параграфу, що її митно-статистичні номенклатури будуть знаходитися відповідно до Гармонізованої системи з моменту набуття чинності даної Конвенції по відношенню до цієї Сторони. Тим самим вона зобов'язується щодо своєї номенклатури митних тарифів і статистичної номенклатури: використовувати всі товарні позиції і субпозиції Гармонізованої системи, а також цифрові коди, що відносяться до них, без будь-яких доповнень або змін; застосовувати основні правила класифікації для тлумачення Гармонізованої системи, а також всі примітки до розділів, груп і субпозицій і не змінювати об'єм розділів, груп, товарних позицій і субпозицій Гармонізованої системи; дотримуватись порядку кодування, прийнятий в Гармонізованій системі.

Відповідно до пункту 1 Порядку ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 21 травня 2012 року № 428, цей Порядок визначає процедуру ведення

Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності.

Згідно зі статтею 67 МК України українська класифікація товарів зовнішньоекономічної діяльності (УКТ ЗЕД) складається на основі Гармонізованої системи опису та кодування товарів та затверджується законом про Митний тариф України. В УКТ ЗЕД товари систематизовано за розділами, групами, товарними позиціями, товарними підпозиціями, найменування і цифрові коди яких уніфіковано з Гармонізованою системою опису та кодування товарів. Для докладнішої товарної класифікації використовується сьомий, восьмий, дев'ятий та десятий знаки цифрового коду. Структура десятизнакового цифрового кодового позначення товарів в УКТ ЗЕД включає код групи (перші два знаки), товарної позиції (перші чотири знаки), товарної підпозиції (перші шість знаків), товарної категорії (перші вісім знаків), товарної підкатегорії (десять знаків).

Відповідно до частин першої, другої статті 69 МК України товари при їх декларуванні підлягають класифікації, тобто щодо товарів визначаються коди відповідно до класифікаційних групувань, зазначених в УКТ ЗЕД. Митні органи здійснюють контроль правильності класифікації товарів, поданих до митного оформлення, згідно з УКТ ЗЕД.

Частиною третьою, четвертою статті 69 МК України передбачено, що на вимогу посадової особи митного органу декларант зобов'язаний надати усі наявні відомості, необхідні для підтвердження заявлених кодів товарів, поданих до митного оформлення, а також зразки таких товарів та/або техніко-технологічну документацію на них. У разі виявлення під час митного оформлення товарів або після нього порушення правил класифікації товарів митний орган має право самостійно класифікувати такі товари.

За правилами частини сьомої статті 69 МК України рішення митних органів щодо класифікації товарів для митних цілей є обов'язковими. Такі рішення оприлюднюються у встановленому законодавством порядку. У разі незгоди з рішенням митного органу щодо класифікації товару декларант має право оскаржити це рішення відповідно до глави 4 цього Кодексу.

Висновки інших органів, установ та організацій щодо визначення кодів товарів згідно з УКТ ЗЕД при митному оформленні мають інформаційний або довідковий характер (ч. 8 ст. 69 МК України).

Отже, класифікацію товарів за УКТ ЗЕД здійснює декларант, а митний орган здійснює контроль за такою класифікацією та може самостійно визначити код задекларованого товару лише у тому разі, коли виявить порушення правил класифікації з боку декларанта.

Відповідь на питання № 2

Так, якщо вказаний випадок не буде віднесено до категорії складних випадків. Відповідно до Порядку роботи відділу митних платежів, підрозділу митного оформлення митного органу та митного поста при вирішенні питань класифікації товарів, що переміщуються через митний кордон України, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 30.05.2012 № 650, контроль правильності класифікації товарів — перевірка правильності опису товару та відповідного йому коду в митній декларації вимогам Основних правил інтерпретації УКТ ЗЕД під час проведення процедур його митного контролю та митного оформлення. Згідно з цим Порядком декларант або уповноважена ним особа класифікує товари згідно з УКТ ЗЕД при їх декларуванні відповідно до статті 69 МК, а посадові особи митного поста здійснюють контроль правильності класифікації товарів під час проведення митних формальностей при митному оформленні товарів. Контроль правильності класифікації товарів здійснюється, зокрема, шляхом перевірки відповідності відомостей про товар та коду товару згідно з УКТ ЗЕД, заявлених у митній декларації, відомостям про товар (найменування, опис, визначальні характеристики для класифікації товарів тощо), зазначеним у наданих для митного контролю документах, шляхом перевірки дотримання вимог Основних правил інтерпретації УКТЗЕД, з урахуванням Пояснень до УКТЗЕД, рекомендацій, розроблених центральним органом виконавчої влади у сфері митної справи відповідно до вимог статті 68 Кодексу.

Відповідно до статті 68 МК України ведення УКТ ЗЕД здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Ведення УКТ ЗЕД передбачає: 1) відстеження та облік змін і доповнень до Гармонізованої системи опису та кодування товарів, пояснень та інших рішень щодо її тлумачення, що приймаються Всесвітньою митною організацією; 2) підготовку пропозицій щодо внесення змін до УКТ ЗЕД; 3) деталізацію УКТ ЗЕД на національному рівні та введення додаткових одиниць виміру; 4) забезпечення однакової класифікації товарів; застосування всіма митними органами правил 5) прийняття рішень щодо класифікації та кодування товарів в УКТ ЗЕД у складних випадках; 6) розроблення пояснень і рекомендацій до УКТ ЗЕД та забезпечення їх опублікування; 7) своєчасне ознайомлення суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності з рішеннями та інформацією (крім тих, що є конфіденційними) щодо питань класифікації товарів та про застосування УКТ ЗЕД; 8) здійснення інших функцій, необхідних для ведення УКТ ЗЕД.

Таким чином, у випадку віднесення зазначеного випадку до складних, центральний апарат уповноважений на прийняття рішень щодо класифікації та

кодування товарів в УКТ ЗЕД.

Відповідь на питання № 3

Так. Відповідно до частини 3 статті 69 МК України на вимогу посадової особи митного органу декларант зобов'язаний надати усі наявні відомості, необхідні для підтвердження заявлених кодів товарів, поданих до митного оформлення, а також зразки таких товарів та/або техніко-технологічну документацію на них.

При цьому як неодноразово відзначається в судовій практиці митний орган у випадку наявності обґрунтованих сумнівів у достовірності поданих декларантом відомостей, може витребувати додаткові документи. Наявність обґрунтованих сумнівів у правильності зазначеної декларантом митної вартості товарів є імперативною умовою, оскільки з цією обставиною закон пов'язує можливість витребування додаткових документів у декларанта та надає митниці право вчиняти відповідні дії. Відтак митний орган зобов'язаний зазначити конкретні обставини, які викликали відповідні сумніви, причини неможливості їх перевірки на підставі наданих декларантом документів, а також обґрунтувати необхідність перевірки сумнівних відомостей та зазначити документи, надання яких може усунути сумніви у їх достовірності (наприклад, постанова ВС у складі Касаційного адміністративного суду в справі № 810/690/17 від 23.10.2020 та ін.).

Крім того, слід також враховувати рішення ЄСПЛ у справі «ТОВ «Полімерконтейнер» проти України» (Заява No 23620/05) від 24.07.2017, яким зазначено про негативну тривалу практику органів митної служби щодо присвоєння невірних кодів імпортованим товарам, чим встановлювалась більша ставка ввізного мита, всупереч численним фактичним висновкам, викладеним у рішеннях суду, які були винесені на користь підприємства-заявника.

Відповідь на питання № 4

Ні. Згідно з пунктом 1 частини першої статті 356 МК України взяття проб (зразків) товарів здійснюється посадовими особами митного органу в рамках процедур митного контролю та митного оформлення, а також під час прийняття рішень щодо зобов'язуючої визначальних для інформації з метою встановлення характеристик класифікації товарів згідно з УКТ ЗЕД.

Положеннями частин першої - третьої статті 357 МК України передбачено, що взяті проби (зразки) товарів під митним забезпеченням разом з актом про їх взяття у строк, що не перевищує трьох календарних днів після їх взяття, надсилаються поштою або доставляються посадовою особою митного органу до спеціалізованого органу з питань експертизи та досліджень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, чи до його

відокремленого підрозділу або до іншої експертної установи (організації) для проведення їх дослідження (аналізу, експертизи). Проби (зразки) товарів, що швидко псуються або мають обмежений строк зберігання, доставляються для проведення їх дослідження (аналізу, експертизи) не пізніше наступного дня після їх взяття. Дослідження (аналізи, експертизи) проводяться експертами спеціалізованого органу з питань експертизи та досліджень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, чи його відокремленого підрозділу або інших експертних установ (організацій), призначених митним органом. Зазначені дослідження (аналізи, експертизи) проводяться з метою забезпечення здійснення митного контролю та митного оформлення і не є судовими експертизами. Призначення дослідження (аналізу, експертизи) в інших установах (організаціях) допускається лише у разі неможливості проведення дослідження (аналізу, експертизи) спеціалізованим органом з питань експертизи та досліджень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, чи його відокремленим підрозділом або за заявою декларанта для підтвердження чи спростування результатів проведеного дослідження (аналізу, експертизи).

Аналіз наведених норм дає підстави вважати, що митні органи мають право здійснювати контроль правильності класифікації декларантом товарів та обчислення митної вартості, але ці повноваження здійснюються у спосіб, визначений законом.

З огляду на правову рівність учасників процедур митного контролю експертні установи, призначені декларантом не можуть мати інші права та завдання, ніж експертні установи, призначені органом доходів і зборів.

Отже, завданням митної експертизи (незалежно від того, якою установою вона проводиться) є з'ясування обставин, що мають значення для визначення коду товару, і вона не може підміняти власне правозастосування, тобто прийняття рішення про визначення коду товарів за УКТ ЗЕД.

Розділ VI. «Продукція хімічної та пов'язаних з нею галузей промисловості» Закону України «Про Митний тариф України» включає, зокрема, групу 33. До товарної позиції 3302 віднесено, зокрема: Суміші запашних речовин та суміші (включаючи спиртові розчини), одержані на основі однієї або кількох таких речовин, які застосовуються як промислова сировина; інші препарати на основі запашних речовин, які застосовуються у виробництві напоїв: для використання у харчовій промисловості або для виробництва напоїв (3302 10); для використання у виробництві нагоїв: препарати, що містять усі ароматизуючі компоненти, які надають смак чи аромат, що характеризують напій: із вмістом більш як 0,5 об. %

спирту, інші (3302 10 10 00); без вмісту молочних жирів, цукрози, ізоглюкози, глюкози або крохмалю, або із вмістом менш як 1,5 мас. % молочних жирів, менш як 5 мас. % цукрози або ізоглюкози, менш як 5 мас. % глюкози або крохмалю (3302 10 21 00); інші (3302 10 29 00); інші (3302 10 40 00).

Відповідно до пункту 2 (b) Основних правил інтерпретації УКТ ЗЕД у редакції Закону України «Про Митний тариф України (розділ I)» класифікація товару, що складається більше ніж з одного матеріалу чи речовини, здійснюється відповідно до вимог правила 3.

За правилом 3 (a) Основних правил інтерпретації УКТ ЗЕД у разі коли згідно з правилом 2 (b) або з будь-яких інших причин товар на перший погляд (prima facie) можна віднести до двох чи більше товарних позицій, його класифікація здійснюється таким чином: перевага надається тій товарній позиції, в якій товар описується конкретніше порівняно з товарними позиціями, де дається більш загальний його опис. Проте в разі коли кожна з двох або більше товарних позицій стосується лише частини матеріалів чи речовин, що входять до складу суміші чи багатокomпонентного товару, або лише частини товарів, що надходять у продаж у наборі для роздрібної торгівлі, такі товарні позиції вважаються рівнозначними щодо цього товару, навіть якщо в одній з них подається повніший або точніший опис цього товару.

Згідно з правилом 3 (b) суміші, багатокomпонентні товари, які складаються з різних матеріалів або вироблені з різних компонентів, товари, що надходять у продаж у наборах для роздрібної торгівлі, класифікація яких не може здійснюватися згідно з правилом 3 (a), повинні класифікуватися за тим матеріалом чи компонентом, який визначає основні властивості цих товарів, за умови, що цей критерій можна застосувати.

Для цілей класифікації товарів під товарами з ідентичними характеристиками розуміються товари, які мають однакові характерні для них ознаки (фізичні характеристики, хімічний склад, призначення та порядок застосування тощо) і відмінності між цими товарами не впливають на характеристики, визначальні для класифікації таких товарів за одним класифікаційним кодом згідно з УКТ ЗЕД.

Враховуючи наведене, висновки митного органу вбачаються передчасними та необгрунтованими.

Відповідь на питання № 5

Відповідно до частин 6-7 статті 69 МК України штрафи та інші санкції за несплату митних платежів та за інші порушення, виявлені у зв'язку з неправильною класифікацією товарів, застосовуються митними органами виключно у разі, якщо прийняте митним органом рішення про класифікацію цих товарів у складному

випадку було прийнято на підставі поданих заявником недостовірних документів, наданої ним недостовірної інформації та/або внаслідок ненадання заявником всієї наявної у нього інформації, необхідної для прийняття зазначеного рішення, що суттєво вплинуло на характер цього рішення. Рішення митних органів щодо класифікації товарів для митних цілей є обов'язковими. Такі рішення оприлюднюються у встановленому законодавством порядку. У разі незгоди з рішенням митного органу щодо класифікації товару декларант має право оскаржити це рішення відповідно до глави 4 цього Кодексу.

У відповідях на попередні питання було визначено, що позиція митного органу є передчасною, відтак підстав для застосування штрафних санкцій до декларанта в наведеному випадку — не вбачаються.

Відповідь на питання № 6

1. Зміна цін на товари. При формуванні собівартості товарів, робіт, послуг підприємства включають до її розрахунку митні платежі, понесення яких має місце в процесі господарської діяльності. Збільшення ставки мита призведе до збільшення загальної вартості продукції.

2. Збільшення непрямих витрат підприємств, що призведе до зменшення дохідної частини бюджету підприємства. Під час визначення класифікації товару в складних чи спірних випадках, підприємства змушені звертатися до зовнішніх консультантів. Зазначене призведе до зростання додаткових витрат на оплату послуг консультантів на аутсорсингу або підприємства потребуватимуть включення до таких осіб до свого штату. Крім того, підприємство має ризик понесення також судових витрат на оплату судового збору, правничої допомоги, виготовлення висновків судових експертів тощо. В наступному всі ці витрати можуть бути заявлені до відшкодування митним органом, що негативно відобразиться на державному бюджеті України.

3. Погіршення показників планової діяльності та інвестиційної привабливості. При відсутності сталої та чіткої політики у сфері класифікації, підприємства будуть стикатися з елементами правової невизначеності. Зазначене призводитиме до труднощів у плануванні майбутньої діяльності щодо капітальних інвестицій тощо.

4. Порушення торговельного балансу. Затримка під час митного оформлення певної групи товарів може призвести до його дефіциту на ринку або обумовить виникнення факторів, що призводитимуть до спекуляційних факторів, тіньових операцій тощо.

5. Відсутність гармонізації із законодавством ЄС. Призведе до визнання порушення Україною щодо виконання основних маркерів, які закладені у рамках співпраці з МВФ та визначені Національною стратегією доходів.

Відповідь на питання № 7

Спрацювання профілю ризику обумовлює необхідність для проведення більш глибокого дослідження поданих документів та не призводить до безумовного коригування заявлених декларантом відомостей і збільшення ставки мита. Відтак, спрацювання ризиків у спірних ситуаціях, де митні органи не мають єдиного уніфікованого підходу у визначені класифікації товарів - вбачається умовно обгрунтованим.

Безпричинне страцювання профілів ризиків в своїй перспективі призведе до погіршення показників господарської діяльності, затримання товарів на кордоні, понесення підприємствами зайвих витрат тощо. В цьому напрямку митним органом слід сформулювати системи реагування на не ефективні дії та випадки, які неодноразово гереглядалися в судовій практиці.

Слушним також видається запровадження змін у систему управління ризиків з використанням засобів штучного інтелекту, який би усував людський фактор, систематизував певні недоліки в практиці та формував поточний дашборд з актуальними зрізом відомостей та показниками.

Фактори:

1. Виявлення маніпулювання вартості товару.
2. Маскування одних груп товарів іншими.
3. Встановлення взаємозв'язку між покупцем та постачальником, що може призводити до необгрунтованого зменшення податкового навантаження.
4. Виявлення контрафактних товарів та запобігання порушення у сфері інтелектуальної власності.
5. Запобігання обігу товарів, заборонених або вилучених з вільного цивільного обігу.
6. Упередження обігу контрабанди.

Таким чином, система управління ризику за своїм загальним функціоналом є допоміжною складовою, що спрямована на забезпечення економічної безпеки країни.

Відповідь на питання № 8

Так. Відсутність елементів правової визначеності або розбіжності в законодавстві призводять до відсутності належного планування господарської діяльності, зростання прямих та непрямих витрат, формування додаткових резервів на проходження процедур з адміністративного або судового оскарження рішень митних органів. Зазначене безумовно впливатиме на дохідну частину підприємства, енесення коригування до балансу та фінансової звітності, що

призведе до зменшення сум до оподаткування.

Відповідь на питання № 9

Митна статистика.

Звіт про виконання державного бюджету.

Відомості щодо торговельного балансу та загального результату імпортої діяльності, сформована Держзовнішінформ, іншими аналогічними підприємствами Укрзовнішекспртіза тощо.

Відомості з судового реєстру щодо реальних показників скасованих рішень митних органів.

Відповідь на питання № 10

Проведення регулярної систематизації складних та інших випадків класифікації товарів, що мають місце в практиці, та на цій основі проведення освітніх заходів з підвищення кваліфікації для співробітників митного органу.

Здійснення комунікації з представниками бізнес-спільноти для визначення основних проблемних питань та формування програми дій з реагування на них.

Обмін даними з іншими країнами для формування єдиного гармонізованого підходу з проведення класифікації товарів.

Виявлення аномалій в практиці митних органів щодо неоднакового застосування положень митного законодавства, своєчасно реагуючи на них, в т.ч. через проведення ротації.

Формування інформаційно-довідкових матеріалів для посилення дотримання принципу правової визначеності.

Дослідження технічних умов виготовлення товару, каталогів, специфікацій, висновків про якісні та вартісні характеристики товарів, підготовлені спеціалізованими експертними.